

BREZVETRNI MIR

Peter Levec

Niso to strune srebrne,
le motno jecljanje krvi,
a tudi krvi je že malo
in komaj še kaj me boli.

Senca popoldneva raste
in mnogo preveč že vem.
Ta pesem, ki z muko nastaja,
mordà je že rekviem.

Saj ogenj krvi dogoreva,
razsute so solze in strah.
Veter spomina raznaša
grenke dišave in prah.

Bledijo pa tudi spomini
in prazen ostaja papir.
Ni znotraj več temnih neurij
le blede, brezvetrni mir.